

Nobena žavba ne pomaga več

Izvajalec: Ansambel bratov Avsenik

Avtor besedila: Tone Fornezzi - "Tof"

Avtor glasbe: Slavko Avsenik, Vilko Ovsenik

Vsak dan tečem, nič ne rečem, čas tud' teče, nič ne reče,
vedno znova me vsak dan lovi hudir.
Jaz pa tečem in si rečem: "Abrahamu jest utečem!"
In spustim kot nor se spet v besni dir.

Tečem, telovadim, trimam, treh pa v resnic' sploh nimam,
saj še eni zdaj več nisem kos doma.
Migam, laufam, kvihte dvigam, špeha svojega sploh nimam,
kerlc na pogled sem, kar se da.

Zato ta pravi sem as, prav vse vrtim lahko jaz,
nazaj ne morem vrtet' le svojih let.
Ne štejem let si več zdaj, kar drugi štejejo naj,
saj grejo vsi za menoj v večni boj.

Vsak dan se borim in skilam, zbijam normo, redno filam,
k dohtarju zdaj letam skoraj že vsak dan.
Na maratonih pa umiram, ko medalje si nabiram,
boljši hočem biti spet kot lan'.

**Nobena žavba nam ne pomaga
in ni ga vraga, ki ustavi čas za nas.
Ko cajt te zvije, jo ni arcnije
za leta vsa, ki so šla, nihče jih nazaj ne da.**

Žrem tablete, vitamine, sirupe in aspirine,
saj vsak dan kaj novega me spet boli.
Nosim šale, dolge gate, pa v ušesih pakelc vate,
sploh za sebe me čedalje bolj skrbi.

Redno hodim v toplice in osvajam le zdravnice,
da pri roki hitro jih imam vsak hip.
Bolj kot vsako pač zdravilo je najljubše poživilo
kakšna blond, če lepa je kot kip.

Še vedno pravi sem as, vrtel še mnoge bi jaz,
če mogel bi zavrtet' nazaj par let.
Ne štejem let si več zdaj, kar drugi štejejo naj,
saj grejo vsi za menoj v večni boj.

Ko pa zjutraj spet zbudim se in če res nič ne boli me,
grozno se ustrašim, če sem sploh še živ.

Saj ne tarnam brez potrebe, korenina ne pozebe,
nisem tak več, kot sem včasih bil.